

«...Σήμερα, ήρθα για να υπενθυμίσω ότι μια ήπειρος που τσακίστηκε και ταπεινώθηκε από μια βαρβαρότητα που δεν υπήρξε ποτέ όμοιά της, μπορεί να επανέλθει σε αρχές τρωτές, τις οποίες πρέπει πάντοτε να υπερασπιζόμαστε: τη δημοκρατία, το σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, τα θεμελιώδη δικαιώματα του φυσικού προσώπου. Διότι χωρίς αυτήν την ελπίδα δεν θα είχαμε μπορέσει να επιζήσουμε, διότι χωρίς αυτήν την ελπίδα δεν μπορούμε να ζήσουμε, εγώ η επιζήσασα του Άουσβιτς, εμείς οι μάρτυρες, ελπίζουμε ότι οι κυβερνήσεις, οι σημερινοί πολίτες και οι νέες γενιές, έχοντας διδαχτεί από το παρελθόν, θα έχουν τη θέληση να πολεμήσουν τις ιδεολογίες του θανάτου και του μίσους και θα κατορθώσουν να κτίσουν ένα κόσμο ανεκτικότητας, ελευθερίας, δικαιοσύνης και αδελφότητας». Με αυτά τα λόγια-παρακαταθήκη, μήνυμα διαχρονικό για την ευθύνη του Ολοκαυτώματος, την Μνήμη του και το μέλλον της ανθρωπότητας, η Σιμόν Βεΐλ είχε ολοκληρώσει την ομιλία της στην Αθήνα, στις 30 Ιανουαρίου 2006. Ήταν η κεντρική ομιλήτρια στην εκδήλωση για την Ημέρα Μνήμης του Ολοκαυτώματος που είχαν διοργανώσει το ΚΙΣΕ και η Νομαρχία Αθηνών, παρουσία του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας Κ. Παπούλια (φωτογραφία) και διεθνών προσωπικοτήτων.

Αντί άλλου επικήδειου, αναδημοσιεύουμε το πλήρες κείμενο της ομιλίας της. Διαβάστε το [εδώ](#) . Σχετικό ρεπορτάζ από την εκδήλωση στα [Χρονικά τ. 202](#) (Μαρ.-Απρ. 2006), σ. 12 – 13.

- Σχετικά: [Στην ιστοσελίδα του ΚΙΣΕ για τον θάνατο της Σιμόν Βεΐλ](#) .